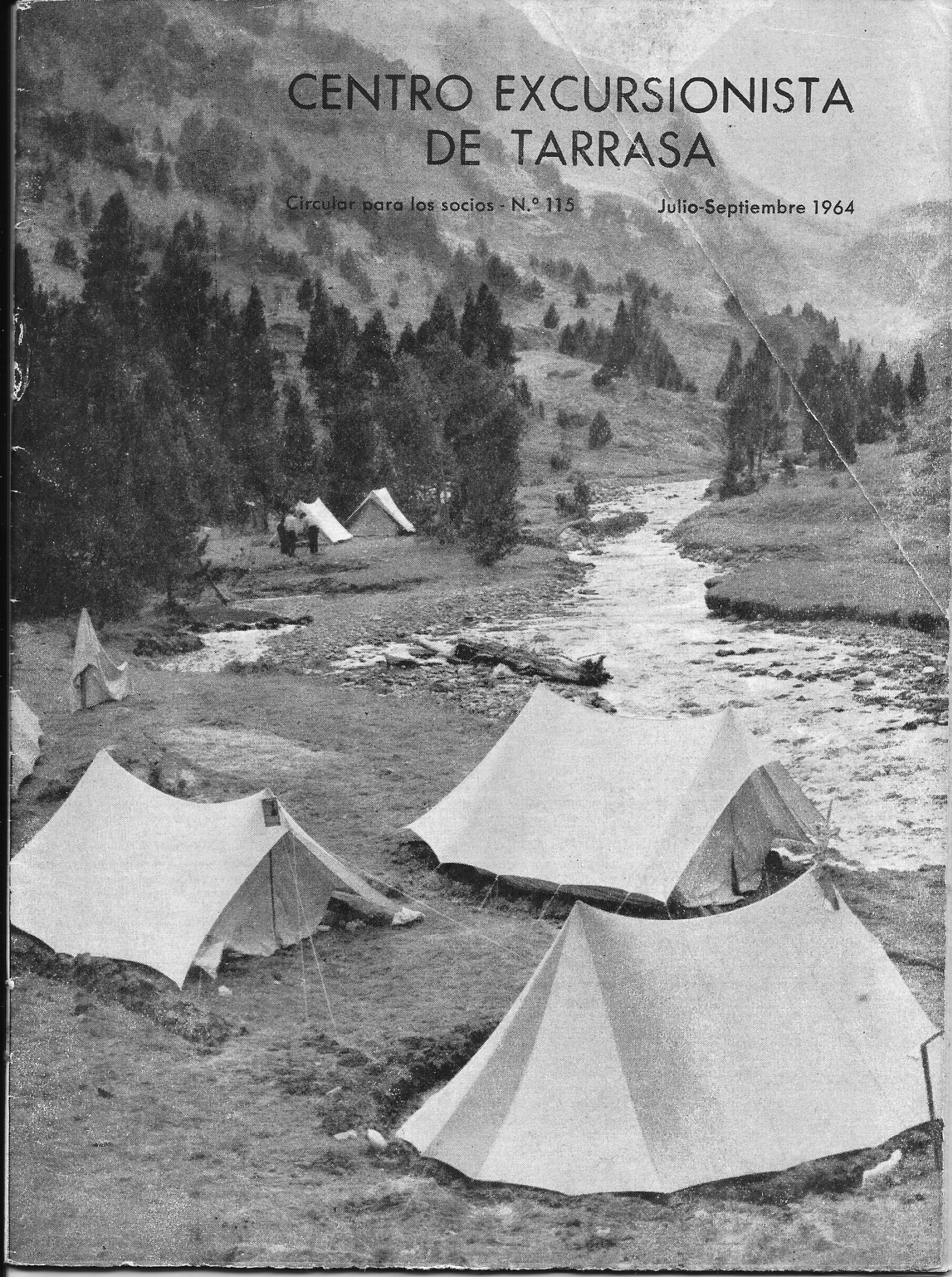

CENTRO EXCURSIONISTA DE TARRASA

Circular para los socios - N.º 115

Julio-Septiembre 1964

PORTADA:

**VISTA PARCIAL DEL XVI CAMPAMENT
D'ALTA MUNTANYA**

FOTO: MATIES MASIP

CENTRO EXCURSIONISTA DE TARRASA

ADHERIDO A LA FEDERACIÓN CATALANA DE MONTAÑISMO Y FEDERACIÓN CATALANA DE ESQUÍ

Circular para los socios - N.º 115

Julio-Septiembre 1964

Vitalitat

Després de la continuïtat i assistència que han vist els camps d'Alta Muntanya que s'han vingut organitzant per vacances des de l'any del 50.^è aniversari, podem parlar enguany amb propietat de l'alt significat que tenen aquests en la vida del Centre.

Portes enfora i junt amb les Diades de Germanor i celebració de la Missa del Gall, són els Campaments una vigorosa manifestació més, no sols de la força del Centre, sinó del caliu que com a entitat en rep i dóna als seus associats.

Durant uns dies, el Centre es planta en plena naturalesa, tenint continuïtat, caliu, fora de l'estatge social i lluny de la nostra ciutat. En llurs tendes, famílies i amics s'agrupen fent professió d'estima a la natura i a la societat.

I per vacances, no és limitada al Campament la activitat i expansió. Perquè alhora, nombrosos grups de socis porten ben alt el nom del Centre arreu de la nostra terra i per les muntanyes de més enllà de les fronteres, assolint cims i passant per les valls dels Pirineus, Pics d'Europa i els Alps.

Dediquem doncs aquest butlletí al Campament d'Alta Muntanya recent, el més concorregut de quants s'han celebrat, i guardem pel proper la ressenya d'altres excursions que s'han portat a terme, quines, per la importància com veurem de les ascensions i activitats, mereixen fer-ne públic coneixement, per a delectació de tots.

Comentari al XVI Campament d'Alta Muntanya

Iniciarem aquest comentari fent constar que el campament d'enguany ha batut totes les marques: d'assistents (cota màxima 102), de tendes (36), d'activitats (molt nombroses i interessants) i també de malaurades emocions que encresponaren de dol la immensa alegria que, jornada darrera jornada, imperava en la nostra anual concentració.

Consumat ja el fet, podem considerar que l'èxit fou total. L'empresa no semblava massa fàcil; la labor d'equip pogué a les dificultats de tot gènere i les falles imprevistes, que sortosament no foren moltes, pogueren ésser superades, comptant per endavant amb la bona disposició de què col·lectivament féu gala la nombrosa concurrència.

En aquesta XVI edició s'intentà agermanar les inquietuds del jovent amb els no menys respectables afanys de les generacions madures. Crec que s'ha demostrat la compatibilitat d'ambdues inquietuds i vulguin les circumstàncies que perseveri aquesta coexistència de la que tant pot beneficiar-se el Centre i el que és més: el major increment de la pràctica d'un muntanyisme cada dia més ambiciós exempt de tot individualisme egoista que tant l'acosta a qualsevol activitat competitiva.

Ha estat meravellós el que les circumstàncies ens permetessin viure com dues generacions del nostre Centre, ben distanciades per cert en quant a edat, aconseguien el cim rei de la regió, el Posets, en ascensió conjunta. Si aquesta vegada el miracle fou possible gràcies el vincle familiar existent entre els protagonistes, Josep i Joaquim Tintoré, hem de procurar que això esdevingui un fet normal en els nostres campaments. Experiència i vitalitat, perfectament unides, poden aconseguir quants objectius se'ls posin davant.

Poc cal esmentar del lloc; la síntesi que sobre el mateix s'exposa en altre apartat i el fet d'ésser Estós una de les valls pirinenques més freqüentades pels muntanyencs, fa innecessària qualsevol nova descripció.

La situació exacta del campament quedà fixada aigües amunt del riu Estós, en la seva vorera dreta i un cop passada la característica cascada que nodreix l'esmentat riu. Enfront nostre i en la vorera oposada, quasi invisible des del campament per causa d'un petit promontori, s'hi amaga el refugi que sosté la F.E.M.

Entre uns pins ben disseminats i aprofitant el reduït espai de què disposavem, sorgí com per generació espontània, tota una munió de fràgils tendes de variades formes i llampanat colorit.

En l'aspecte materialista se'ns cuidà d'alló millor. El bon Josep, el nostre incondicional col·laborador encarregat de les tasques culinàries, com cada any, es multiplicà a fi de satisfer els anhels del més exigent acampador o cuidar amb paternal benevolència al que amb la motxilla a l'esquena trescava per encrespats cims.

Ni la clàssica tamborinada que quasi a diari s'esqueia en un o altre àpat, ofegà el bon humor i optimisme que regnà ininterrompudament. Sens dubte es notava la presència de les noves promocions que sense descuidar el motiu primordial pel qual es trobaven allí, sovint amb la seva gatzara trencaven la gravetat del moment.

Resumint podem considerar el campament d'enguany, autènticament d'alta muntanya. L'emplaçament, les activitats desenrotllades, el sa ambient que es respirava, són els millors auguris que deuen animar-nos pel futur, tot convencent-nos que l'assistència en aitals manifestacions anuals, no haurà d'interpretar-se com a signe decadent de les nostres facultats o d'adaptació de procediments passius per a la pràctica més o menys ambigua de les nostres activitats. Pot actuar-se cara a muntanya sortint per igual d'una tenda de camping que d'un refugi; enguany s'ha demostrat.

Cal desterrar l'equivocada i generalitzada opinió que hom té dels nostres campaments. La millor fórmula per a formar-se aital opinió estriba en conèixe'ls assistint-hi.

La Vall d'Estós, formosa com mai, immensa de colorit; on la Creació abocà amb escreix totes les reserves florals, ha estat testimoni de la nostra estança.

En el camí de retorn, en l'últim adéu als cims, un sentiment col·lectiu s'apoderà de nosaltres. Remembrança dels bells jorns passats i tristesa recordant un component més de la gran família muntanyenca, el jove Salvador Monistrol, del C. E. Sabadell, al que la muntanya, la mateixa que tant ens féu gaudir, en una de les seves fúries volgué segar-li l'existència.

Benasc, l'ancestral vila de pintoresc regust, fi de les jornades pirinenques d'aquest any. Ens esperen formalitats administratives i natural regateig a la crescuda factura dels quadrúpedes. Ràpids preparatius. Una visita, una oració i aigües avall de l'Essera iniciant així el retorn a la llar.

M. Planchat

La vall d'Estós

Engorjat el torrent per insignificants contraforts en la confluència amb la vall de l'Essera, la vall d'Estós d'entrada és una caixa tancada. Una caixa no sols de música que regala l'oïda, sinó també amb encants per regalar tots els altres sentits a qui en ella s'endinsa.

S'enfila el camí i tira endavant, alçat sobre el torrent. La remor de l'aigua, unísona, música de fons, introducció a una gran simfonia com és la vall d'Estós, relaxa i predispesa l'ànim. Sovint, hom deixa caure el mirar en el fons de l'engorjat, per on el riu corre lleuger, espumejant per entremig de roques; blavenç en els gorgs profunds i on passa mansoi; bressol de roca blanquinosa té, festonejat d'arbreda que regala els ulls amb la verdor.

Va el camí a trobar el riu. Quin doll! L'aigua és fresca i regalada, transparent. Blavenca, grisa i espumejant, ella duu arrencats un tros d'aquest cel tan ample, de la roca dels cims, de les neus que hi són tot l'any. Quin esclat, quina vida, quina força amb tant de brogit!

La vall s'ha obert, prou, com per gaudir-ne a cor complert, però no del tot, ja que guarda en cada revolt de camí noves formes, nous encants i visions. Cims nevats, de pedra negrenca, grisa. Crestes que es claven en el cel. Murs verticals de roca llisa. Muntanyes nues, descarnades. Grans massissos com el Perdiguero i "Seilh dera Baquo", no pas feixues, mes sí, fermes, altius. Altres muntanyes, són piràmides que s'enfilen lleugeres o apareixen talment simples crestes que tiren amunt, amunt...

Quin contrast! Perquè vora mateix del torrent impetuós, la verdor dels prats regala a la vista amb la seva gemor i netedat. Són dos els móns que es troben en la vall, i amb quina harmonia! El prat, amb el bosc, i arbusts, forma una sola catifa estampada de mil verds diferents que cobreix el fons i s'enfila per les parets enlaire, tant com pot. Més amunt, els cims guaiten i guarden la vall.

Festonejada és la vall d'Estós, com potser no es dona en altre lloc del Pirineu, per tota varietat de flors esbadocades. Creixen arreu: en el prat, dins el bosc, vora el torrent, en l'esquerda o recull d'una roca. Són colors i formes que alegren la vista. Infimes unes, arrapades a terra; de tija llarga, altres. Febles i delicades, o plenes de força, són totes perfectes d'admirar.

Les hores de camí per la vall no es compten. Aquest és millor

medir-lo pel goig que dóna en cada pas. A trossos pel mig del prat, a cel obert, per millor gaudir la visió dels cims i de tota la vall. Altres, per dins del bosc on un s'hi sent recollit, creu intimar millor amb la naturalesa. Quan es passa vora el torrent, acapara el cant alegre, rialler, esbojarrat de l'aigua, que en allunyar-se es torna remor que omple la vall, tot donant més grandesa a l'espectacle de la naturalesa.

Arribats prop els 2.000 m. d'alçada, no lluny del refugi, és el lloc del campament, en un prat, en un bosc, vora el riu.

Salvador Prat

Un dia complet

Una de les més boniques visions de muntanya des del campament, era el "Seilh dera Baquo". Dibuixada la cresta en el cel; amb adreçades arestes i verticals parets de colorejada roca, era un convit, motiu suficient perquè amb els companys J. M. Soler, M. Campos i J. Ainé acordéssim fer-ne la travessia total, o sigui, del Port d'Oo al Portilló d'Oo.

Un dels dies, amb les primeres clarors emprenem camí per la vall de Gias fins els llacs, i d'aquí al Port d'Oo.

Cal dir que era intent nostre fer també el pic de Jean Arlaud. Però degut a que els jorns anteriors pels volts de migdia s'oïa sempre una tronada acompanyada del seu ruixat, vàrem desistir-ne i determinar començar aviat la cresta del Seil, ja que en l'horitzó apareixien les primeres boires i naturalment a ningú de nosaltres ens feia gens de gràcia trobar-nos amb un temporal, tot crestejant.

La grimpada és per bona roca i amb poca dificultat, el que dóna una certa despreocupació i ens permet gaudir d'una visió infinita i meravellosa.

A les dues hores de crestejar arribem al Cap de la Baquo. Comencem a sentir els primers trons; nova mirada al temps, que desperta inquietud al nostre esperit, però continuem endavant amb l'esperança de que no arribarà a mal major.

Després de seguir cresta durant uns minuts, coronem el cim que guarda el llibre registre. El temps s'embolica ràpidament; no per això deixem d'admirar el magnífic espectacle que ovirem. Pel cantó francès el Quairat, Lezat i Cabrioulés s'alcen esbelts, amb airesa,

Enfront nostre, és a dir, seguint la cresta, la immensa mola del Perdiguero que ens atreu constantment. A l'altra vessant de la vall d'Estós s'alcen infinitat de cims, sobresortint-ne el Posets amb tota la seva majestat.

Després d'aquella sèrie de coses que s'acostumen a fer dalt d'un cim, com firmar el llibre, menjar quatre tonteries, les fotos de rigor, i una mica de geografia, emprenem la marxa. Al cap de breus moments, els llamps i trons es succeeixen sense parar; els piolets donen la inequívoca senyal d'alarma, semblant a la remor del vol d'una mosca, i, arribats a la bretxa del Pic del Portilló, comença caure la calamarça i l'aigua.

Fet un petit parlament, decidim sortir de seguida de la cresta i veient sota nostre una xemeneia com a única via practicable per abandonar, l'amic Campos en comença la desgrimpada. Si des de dalt crèiem que ens portaria al glacer, més ensota és en part baumada, quan encara falten potser més de 100 m. de desnivell. Al mateix temps, l'aigua hi baixa que és un gust per ella i no pas per en Campos que la recull tota al seu damunt. Ens cal, doncs, esperar a que passi la tempesta, quan un vent Nord escampa les boires, i tornat a sortir el sol, seca la roca a l'igual que a nosaltres mentre acabem de fer la cresta del Pic del Portilló.

Vengudes petites dificultats, ens trobem a la bretxa d'Oo, cansats i satisfets de la realització de la travessia, havent salvat felicitment quants obstacles s'han presentat i pel goig que la muntanya ens ha donat. D'aquí que jo en dic que "hem passat un dia complet" i amb aquests pensaments emprenem el camí de retorn al campament, on hi arribem amb les primeres llums dels estels.

Jaume Galofré

Posets, 1964

El ocells ens donaven el bon dia al sortir del campament. L'hora era suau i el cel ens havia obert les portes per tots costats, per donar-nos una jornada d'intensa lluminositat, i d'horitzons fabulosos.

Sí, amics; des de les crestes i cims veureu el cel més blau com no podeu imaginar-vos.

Calçant sabates llargues i seguint amunt, prop del riu, aviat entrarem en la Coma de Pauls, ja amb neu forta que ens havia de

portar al Coll de Pauls. Caminàvem amb les precaucions del cas, al trobar-se cada vegada la neu més dura; una forta estirada i arribem al coll. Quina blancor! Tot és glaç i neu fins prop mateix de les crestes.

Ja quasi perfilem el cim davant nostre, però primer cal enfilem la gelera fins a trobar la "rimaia" i per la diagonal que bé es dibuixa en la paret del Posets, anar a buscar la canal que es troba uns metres més amunt, bastant a la dreta de la cresta. En la canal cal posar atenció en moure peus i mans per evitar la possible caiguda de pedres. Venguda aquesta, amb quatre gambades ja ens trobem damunt del cim; la vista per tots costats és impressionant i bella.

Cada vegada que he assolit un cim, el meu cos el sento envaït per una emoció i alegria degut a l'estima i profund respecte que tinc a la muntanya. Aquesta vegada, però, ha estat més joiosa al tenir la satisfacció de formar-hi en aquesta ascensió el meu fill Joaquim i la seva futura esposa. Unes fortes abraçades i estretes de mans eren el símbol del nostre goig i amistat.

L'esforç era recompensat per la bondat del temps i per la incomparable bellesa dels panorames.

El Posets és un gegant ben situat en el bell mig dels grans massissos pirenenes. Una corona de núvols enrotllava els cims com si estiguessin guardats gelosament en un estoig de cotó-fluix; la Maladeta, que les àligues no poden assolir d'una sola volada; el Mont Perdut, amb vestit blanc fins a retaló; el punxegut Vignemale, mostrant la seva gelera, i molts d'altres. Els meus ulls obria tant com podia, per veure si d'aquesta forma retenia dins del meu ésser tot aquest món de cims, crestes i colors que poc després feren venir a la meva pensa algun cant d'Alfred de Vigny:

*"Cascades qui tombez des neiges entraînées
Surces, gaves, ruiseau, torrents des Pyrénées;
Monts gelés ets fleuris, trône de saisons,
dont le front es de glace et le pied de gazons."*

* * *

Una veu autoritària ens diu que ha arribat l'hora del retorn. Signem en el llibre registre i tot seguit empenem la baixada des de prop del cim diagonalment, fins a trobar el final de la canal

d'anada. Les precaucions es tornen a posar en pràctica per la forta baixada de la gelera. Ja un cop a fora, tornem a saltar i córrer fins a trobar la tartera. Més avall, les flors ho cobrien amb les seves varietats; i un xic més lluny, per entre els pins, les tendes del nostre campament, on hi arribem alegrement el grup de companys format pels amics Delfí, Roura, Joaquim, Roser i el qui signa aquest modest record d'una ascensió al Posets.

Josep Tintoré

Travessia Cabrioulés - Royo - Perdiguero

Ja feia mesos que estàvem estudiant i planejant aquesta sortida. Es pot dir des de que vàrem tornar de les passades vacances, però l'estudi i el plantejament és una cosa i la realització n'és una altra. Pensàvem fer-ho tot d'igual manera, però volíem assolir el Cabrioulés pel glacier sospès i la paret N., cosa que per la manca de temps va ésser totalment impossible.

De bon matí, sortim del campament amb les motxilles plenes fins dalt de tot i amb poques esperances d'arribar el mateix dia al refugi del Château d'Eau. A mida que anàvem pujant per la vall de Gias cap al port d'Oo veiem ben clar que no era possible, ja que havíem de fer dues trascollades d'ordre major: el port d'Oo i la bretxa Lezat-Quaïrat o el coll de Quaïrat més allunyat que la bretxa, però de més fàcil accés, ja que arribar a la bretxa té les seves dificultats.

Al port d'Oo vàrem decidir que faríem nit a les barraques del portilló d'Oo i, com que ens sobrava temps, ascendírem des del port i per la cresta O. el Cap del "Seilh dera Baquo". Des d'ell, el descens a les barraques va ésser ràpid i molt bonic; glisant pels llargs gelers de la vessant N. del Seilh anàrem a parar sobre mateix del llac gelat del Portilló.

* * *

De matí ens preparem per fer una nova jornada. El dia és bo i estem molt animats. Dirigim els passos a la vall de Literola, que ens portarà al peu mateix de la canal que puja a la bretxa Mamy

de Cabrioulés. Un cop aquí, grimpem els primers blocs granítics, de poca dificultat, i seguint per la cresta ens trobem quasi sense donar-nos-en compte dalt del Cabrioulés O.

Després de descansar uns moments, continuem la marxa cap el Pic E. de Cabrioulés. La retallada cresta se'ns fa llarga, ja que el sol comença a fer-se sentir sobre les nostres espatlles. Després de tres quarts agafant-nos per pedres com fulles de ganivet, arribem al Pic E., que no té padró, i retornem al Pic O. La tornada va ésser ràpida i amb 15 minuts vàrem estar a l'altre Pic.

Quan ens posàrem les motxilles, el sol carregava de ple en la cresta del Pic Royo. A mida que anàvem pujant, el llac del Portilló —vessant francesa— i el llac de Literola —pel cantó espanyol— es retallaven als nostres peus. Al fons, cap a l'esquerra, es dibuixava tot el massís de la Maladeta i a la dreta divisàvem el Posets amb tota majestuositat. Ja en el Pic de Royo i quasi sense parar-nos, seguirem la trencada cresta fins arribar al coll superior de Literola.

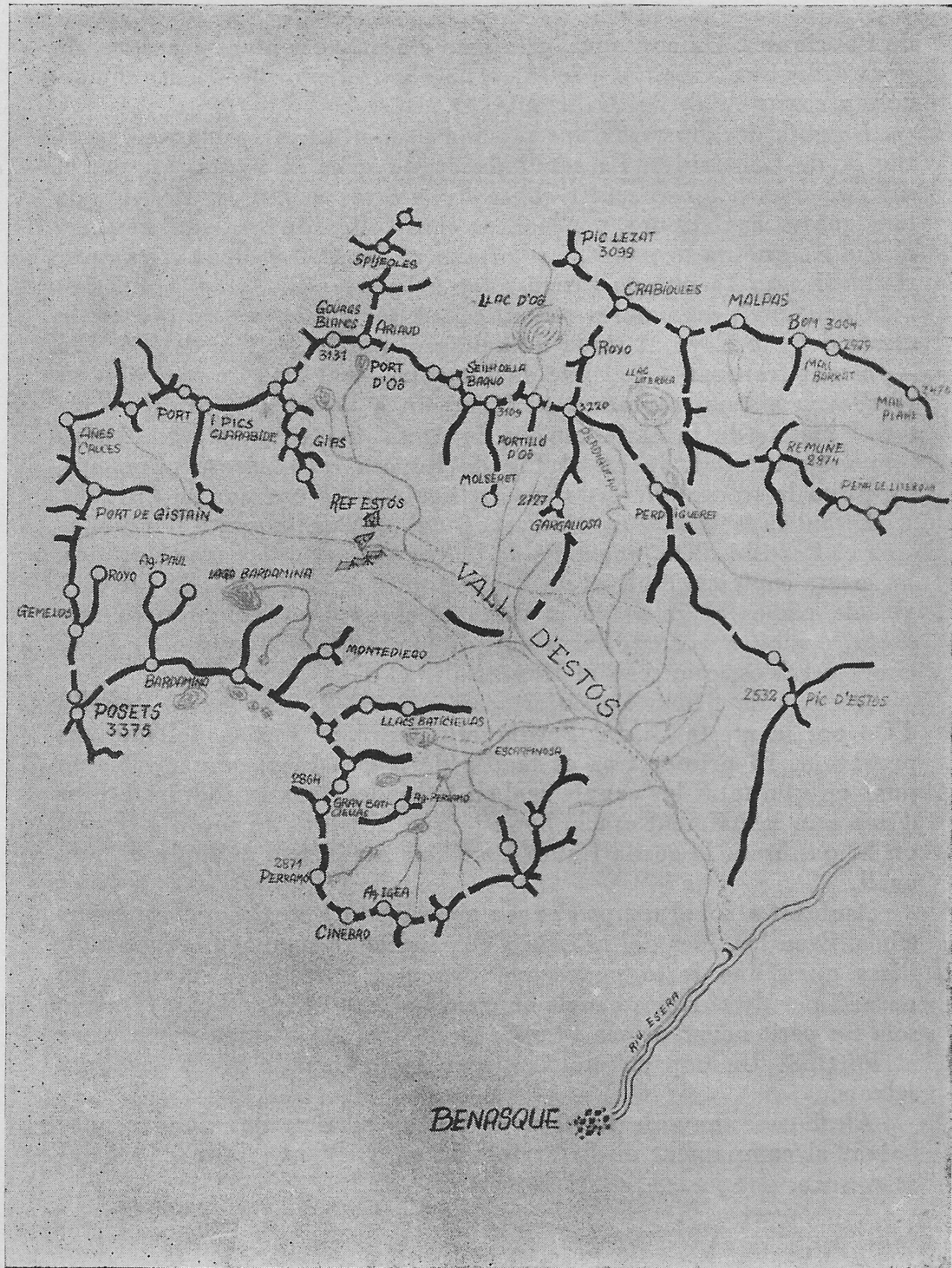
Estant indecisos, si continuar cap dalt el Perdiguero o flanquejar vers el Portilló d'Oo, anant bé de temps ens decantàrem pel primer. La cresta comença molt dreta i descomposta, ço que ens va fer dirigir els passos al geler de la dreta també molt empinat però més segur. Aquest never ens deixa dalt de la cresta de blocs molt grossos i més estables, que seguim fins assolir el Perdiguero.

Després de firmar i menjar, començàrem el descens al Portilló d'Oo per la cresta O. del Perdiguero, més complicada del que ens pensàvem. El primer tros es fàcil i de bon baixar, però arriba un punt en que totes les canals acaben penjades; ens introduïrem dins d'una que casualment era la bona ja que hi havia un pitó de rappel on hi passàrem la corda i amb Douffour arribàrem al replà de més avall.

Amb tot això, el temps s'anava embolicant i sentírem els primers trons. Eren les dues del migdia i descendíem per unes plaques molt llises quan una forta pedregada començà a caure. Decidírem no parar i per dretíssimes canals anàvem baixant com podíem, fins que sols un petit never sospès i també molt dret ens faltava per arribar al Portilló. Un cop en ell, va parar la pedregada i ens sentírem salvats.

Aleshores, tan sols havíem de passar el Coll de Molseret per baixar al campament on hi arribàrem en J. Piera i jo a les set del capvespre.

A. Illa

Activitats del XVI Campament d'Alta Muntanya del C. E. T.

Travessies (més d'un dia)

— Port del Portilló d'Oo, Llac glaçat del Portilló, ascensió dels Pics Cabrioulés E. i O. per la via Mamy. Retorn al campament amb ascensió al "Seilh dera Baquo".

J. Cardellach, J. Barceló, M. Piera i Serrat.

— Port d'Oo, "Seilh dera Baquo", Glacier de la Baquo, Llac glaçat del Portilló amb ascensió al Cabrioulés E. i O. per la via Mamy. Coll de Literola, Pics Royo i Perdiguero amb descens al Portilló d'Oo per la cresta Oest.

J. Piera i A. Illa.

— Seilh dera Baquo, Llac glaçat del Portilló, Refugi d'Espingo i retorn al campament amb ascensió al Pic Spijoles.

A. Garriga, M. Masip i M. Planchat.

Ascensions

Pic de Posets

— Galofre i Llobet.

— Vilalta, Crispí i Guitart.

— Josep i Joaquim Tintoré, R. Gasó, D. Feiner i J. Joura.

— M. i P. Soler, M. Arisó i M. Ros.

— M. Dalmases i M.ª Antònia Nogués.

— J. Altisen, A. Ventura i Ll. Prat.

— Elies Soriguera i esposa.

— M. Campos i esposa, D. Silvestre, R. Pitarch i A. Grau.

Pic de Gourgs Blancs

— Vilalta, A. Grau, Guitart, Crispí i Amat.

— J. Piera, A. Illa i J. Font.

Pic Jean Arlaud

— Vilalta, A. Grau, Guitart, Crispí i Amat.

— M. Piera, J. Barceló i C. Ballbé.

Cresta de Clarabide

— Galofre i Llobet.

— J. Piera, A. Illa, J. Font i F. Font i esposa.

Pics de Clarabide

- J. Boada i M. Planchat.
- Galofre i Llobet.
- R. Pitarch, J. M. Soler i esposa, M. Campos i esposa i Juli.
- J. i A. Grau.
- J. Piera, A. Illa, J. Font i F. Font i esposa.
- J. Boada i esposa, J. Grau i esposa, M. Dalmases i M. A. Nogués.

Pic Gias

- Matarin, Masagué, Latre, Burgos i J. García.
- J. Boada i M. Planchat.
- Galofre i Llobet.
- R. Pitarch, J. M.ª Soler i esposa, M. Campos i esposa i Juli.
- J. i A. Grau.
- J. Piera, A. Illa, J. Font, F. Font i esposa.

Pic Seilh dera Baquo (des de Port d'Oo)

- D. Feiner i J. Jorba.
- S. Prat i J. Soler i esposa.

Pic Seilh dera Baquo (travessia integral del Port d'Oo al Portilló d'Oo)

- Galofre, Campos, J. M.ª Soler i Ainé.

Pic Perdiguero

- M. Ros, P. i M. Soler, M. Arisó, J. Altisen i E. Soriguera.

Pic Perdigueret (per cresta E.)

- J. Piera i A. Illa.

Pic Fuentes d'Estós

- Garriga, Masip, Prat i Planchat.

Pic Los Gemelos

- Matarin, Masagué, Latre, Burgos i J. Garcia.

Escalades*Agulla Perramó* (via Fabrés-Feiner).

- D. Feiner, J. Piera i A. Illa.
- M. Piera i Serrat.

Visites collectives a:

Llac de Bardamina.

Regió dels llacs de Baticielles.

CRÓNICA**BIBLIOTECA****Llibres ingressats**

Per adquisició:

— Volum I de la “Geografia de Catalunya”, important obra dirigida per en Lluís Solé i Sabarís, editada per Aedos.

— “Pyrenées Occidentales”, “de la Vallée d'Ossau au Val d'Azun”, de R. Ollivier i editat per Federació Francesa de Muntanya.

— “Entre Terre et Ciel”, de Gastón Rebuffat.

Per donatiu del seus autors, que agraïm:

— “Homenaje a P. Bosch Gimpera” i dos números de la Revista “CTHONIA”, del Sr. Maurice Broëns,

— “Llibre de cuina d'Scala Dei”, d'en Josep Iglesias.

— “La conquista de los Andes del Perú”, llibre amb la col·lecció completa de cromos, gentilesa de Comercial Nestlé.

A fi d'incrementar la lectura dels llibres de la nostra biblioteca, la Junta ha cregut oportú establir un servei de préstec dels mateixos.

A qui pugui interessar aquesta modalitat serà informat a Secretaria de les condicions que regiran el servei.

ASCENSIO DE L'EIGER

Podem congratular-nos de que la paret N. de l'Eiger és ja una via d'escalada correguda per gent de la nostra terra. Joan Manuel Anglada i Jordi Pons, els dos muntanyencs barcelonins tan coneeguts en el Centre, acaben d'assolir-lo.

Amb la seva victòria aconseguida en la paret N. de l'Eiger, han reiterat que formen dins la èlite del muntanyisme mundial, a l'enssem que, porta-standard de l'escola d'escalada del muntanyisme català, l'han plantat en lo més alt. Aital gesta revaloritza les seves victòries anteriors, com ho són l'obertura i ascensió de les més difícils vies d'escalada de Montserrat, Pirineu i no cal dir de les dues expedicions als Andes.

I en aquesta paret, tan cara de vides muntanyenques, estudiats els problemes que presenta, Joan Manuel Anglada i Jordi Pons, guiats pel bon seny, han demostrat una vegada més que en ells es dona l'imprescindible equilibri de l'escalada que la fa elegant i capaç, rítmica i coordinada de forces.

CONFERENCIES

L'anada a Oisans l'any 1963 dels nostres consocis en Jaume Fabrès i esposa, quina descripció tant de bon grat es llegeix en la circular d'octubre-desembre passat, va prendre cos i vàrem viure-la perfectament, amb mantingut interès, gràcies a la seva paraula fàcil i mesurada, i projecció d'excel·lents i escollides diapositives en color, en la conferència que va donar el passat dia 22 de maig en el saló d'actes del nostre estatge social.

— Amb motiu del repartiment de Diplomes del IV Curs d'Iniciació a l'Arqueologia, organitzat per l'Excm. Diputació de Barcelona, el Sr. Llongueras, secretari del dit Curs, va donar una agradable i resumida conferència amb projecció de diapositives en color, sobre els principals esdeveniments de l'Expedició espanyola pel salvament dels tresors de Núbia, dirigida pel Dr. Almagro, en particular referits als monuments egipcis destinats a canviar de lloc o a desaparèixer amb motiu de la presa d'Assuan.

— Conferència de tipus arqueològic, amb el títol de "Pervivencias prehistóricas hasta nuestros tiempos", donada el 5 de juny pel Sr. Maurice Broëns, del "Centre International de Recherches Anhistóriques", el qual es referí als principals "hipogeos" o monuments subterranis d'Europa i en particular als anhistòrics perteneixents a Catalunya, destacant entre ells els de Can Sant Romà, el del Cementiri de la Catedral de Barcelona, el de Sant Crist, Can Albareda de Sant Feliu de Llobregat, el dels "canonges" en la sagristia de les esglésies Romàniques de Terrassa, de l'església vella de Rellinars, etcètera.

Prèviament a la conferència es va projectar una sèrie de diapositives del Museu Municipal, originals del Sr. Josep M.ª Domènech, les quals van ésser àmpliament comentades pel Sr. Josep Rigol, Director de l'anomenat Museu.

— Com a clausura dels actes culturals desenrotllats durant el curs, ocupà la tribuna del nostre Saló una personalitat de tan pres-

tigi com és en Josep M.ª Gironella. El senyor Gironella se'ns mostrà en una faceta en que no és tan conegut com en la literatura o el periodisme, així va presentar-nos uns films en color i ambientació musical, que realitzà durant els seus viatges a Egipte, India i Japó. Poguèrem apreciar en tots ells l'agudesca descriptiva de les imatges, tant descobrint-nos paisatges com formes de viure, persones, folklore, etc. Els comentaris que a la projecció anava fent el seu autor Sr. Gironella, servien amb la seva aguda ironia per destacar contrastos, endolcint en alguns moments la duresa del tema que reflexaven les imatges i fent afluir el somriure a tots els assistents.

En resum, una vetllada que creiem complagué a tothom.

ACTES DIVERSOS

El Centre estigué representat en els actes que el darrer dia 15 de juny es celebraren a Sant Bernat del Montseny, en ocasió de la consagració del nou altar i de l'entronització de la relíquia de Sant Bernat de Menthon. Actes que foren realçats amb la presència del Reverendíssim Prebost del Gran Sant Bernat, Abat Angelin Lovey.

— El passat dia 26 de juny va tenir lloc una entretinguda vetllada amb motiu del repartiment de premis corresponents a la III Marxa Excursionista de Regularitat, i XXXIII Diada de Germanor.

XXXIII DIADA DE GERMANOR A L'UBACH

Novament la nostra Diada de Germanor va ésser humida, però malgrat el temps, l'assistència i les proves de concurs foren llüides, principalment el Foc de Campament, un dels més alegres i esplèndids, amb la selecta actuació d'espontanis, sobresortint-ne els cantaires i la música d'armònica.

Esperem, doncs, la propera Diada amb renovada esperança, i que el temps ens sigui favorable.

SECRETARIA

Ens és plaent de posar en coneixement dels Srs. socis que la "Compañía General de Ferrocarriles Catalanes", línia Barcelona, Plaça Espanya - Manresa - Berga - Olvan, ha concedit als excursionistes una bonificació del 20 % en el preu dels bitllets per a la utilització de les línies de viatgers, quines característiques poden consultar-se en aquesta Secretaria.

SECCIÓ D'ALTA MUNTANYA

El passat dia 14 de juny es va celebrar a La Mola de Sant Llorenç del Munt, amb la intimitat acostumada, la festivitat de Sant Bernat de Menthon, patró dels muntanyencs. A la vetlla, campament i foc a les feixes de La Mola. El dit dia al matí, missa i seguidament processó amb la imatge del Sant i benedicció d'estris de muntanya. A migdia, dinar de germanor a Can Pobla.

SECCIÓ DE FOTOGRAFIA

CLASSIFICACIÓ DEL XXIX SALÓ DE FOTOGRAFIA i VIII DE MUNTANYA

Primera edició regional

El dia 4 de juliol es varen reunir en el nostre Centre els components del jurat qualificador d'aquest concurs, senyors N'Alfons Antúnez i Taltavull, en Josep Basachs i Fabrès, i en Jeroni Font i Casals, de l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya, Càmara Club de Sabadell i d'aquesta ciutat, respectivament, els qui atenent-se als mèrits artístics i tècnics de les proves presentades acordaren concedir els premis establerts de la forma que segueix:

CLASSIFICACIÓ GENERAL

Premi	Títol fotografia	Autor
1.º Copa Excm. Ajuntament	Nocturno n.º 6	Sr. en Jordi Vilaseca
2.º Copa C.E.T.	Tómbola	" " Florenci Vilaseca
3.º Placa Carles Duràn	Pentagrama	" " Florià Serra
4.º Copa Foto Film	Grandiosidad	" " Antoni Moncaujussà
5.º Copa Ortiz	Penombra	" " Francesc Ordeig

Accèsit Agfa, a en Josep M.ª Alberó.

Accèsit Gevaert, a en Virgili Vera.

Els tres primers classificats en la general, quedaren automàticament guanyadors de la classificació local, premis Copes Institut In-

dustrial, Altimira i Bros, per coincidir que són de Terrassa, fet que ens plau molt.

CLASSIFICACIÓ ÚNICA DE MUNTANYA

Primer Premi: Trofeu Casa Francino, a en Jaume Fabrès i Amorós.
Segon Premi: Medalla Casa Balada, a en Francesc Estrada.

Cal destacar que, malgrat el reduït nombre d'obres rebudes, la qualitat de les mateixes augmentà en comparació a l'any darrer. La col·laboració procedent dels diferents llocs de la regió fou també escassa, si bé hi estaven representades Lleida, Igualada, Granollers, Girona, Sabadell, Manresa i Vendrell.

Actuà de Secretari, en Josep Costa i Brunet, qui juntament amb els abans esmentats Jurats firmaren la corresponent Acta.

També hem de destacar que la propera edició d'aquest concurs, l'any que vé, procurarem seguir de *tipus nacional*, fet que tenim la seguretat donarà un brillant impuls a la nostra modesta Secció de Fotografia, i farà que el C.E.T. sigui encara més conegut arreu d'Espanya.

EXCURSIONS EFECTUADES

Pirineu

- Asistència al campament general de Catalunya a Sant Joan de les Abadeses. 3 tendes: famílies Josep M.ª Millera, Vicenç Castany i Jaume Roura.
- A Greixa, Coll d'Escriu, Font del Faig, Roques Altes del Moixaró, Canal de la Serp i Greixa. Per J. Ayné, Juli, M. Campos i Sra.

S. A. M.

Pirineu - Pallars

- Vall de Peguera, Refugi Blanc, i Espot. — Esquí primavera, pel Sr. Jaume Fabrès i amics C.E.C.
- Capdella, Vall de Felià i Port del Pesó o Bohí. — Esquí de primavera, pel Sr. Jaume Fabrès i amics del C.E.C.

- Montseny de Pallars, Montorroyo, Pic de Subenulls (pitó S.E.), Vall i estanys de Llesuy, poble de Llesuy per serra dels Altàs. — Esquí de primavera, pel Sr. Jaume Fabrès i amics del C.E.C.

Alps

- Cervinia (Italia), Testa Grigia, Coll Gran Sant Bernat, Vall d'Herens (Suïssa, Valais), Arolla, Glacer de Mont Còllon i Pigne d'Arolla, Vall de Bagnes, Fionnay, Orsières, Llac de Champex, Chamonix (França). — Esquí de primavera en Agulla Grans Montets i Glacer d'Argentiere (Agulla Verte), pel Sr. Jaume Fabrès i esposa.
- Zermatt, cabana Matterhorn, cabana Solvay i ascensió al Cervin. Rothoden, cabana Mont Rosa, ascensió punta Dufourspitze del Mont Rosa. — Durant vacances, pels Srs. A. Sanagustín i C. Musers.
- Ascensió al Gran Combin i a l'Aiguille du Croissant, des de la Val de Bagnes, Mauvoisin, Cabane de Panossière, Glacer de Corbassière, Plateau de Déjeuner, Corridor, Mur de la Côte. De Zermatt al Glacer de Trift, Rothornhütte. Ascensió al Pizz Palü oriental, central i occidental en travessia, des de la cabana Diavolezza, descens Bellavista, La Fortezza i Isla Pers. Ascensió al Pizz Morteratsch, de la cab. Tschierva a la cab. Boval. Ascensió al Pizz Alv per Biancograt ("escala del cel") des del refugi Tschierva, Fuorcla Prielusa, Bretxa Bernina. Ascensió al Pizz Bernina, descens del Glacer Bellavista i cab. Boval, per Sr. Jaume Fabrès i esposa, amb amics del C.A.F. de Mulhouse, durant vacances.
- Ascensió al Cervin, per la aresta de Hörnli. Ascensió al Schijen i al Weisshorn, pel Schaligletscher i aresta E. Ascensió al Taschhorn pel glacer N. de Weingarten i aresta de Mischabeljoch. Ascensió en el massís dels Ecrins, a la Meije per la aresta del Promontoire i glacer Carré i descens per la mateixa via. — Durant vacances, per la Srta. M.ª Gràcia Celma, R. Bassols i R. Tutusaus.

Pics d'Europa

- De Valle de Valdeón al refugi de “Lago Huerta” i des d'ell.
Ascensió a Peña Santa de Castilla, per la paret S., via directíssima.
- Ascensió a Peña Santa de Errol i ascensió a Requeixon.
- Travessia de “Lago Huerta” al ref. Vega Redonda per la Horcada de las Pozas, Jou de las Pozas, i Collado de la Cebolleda, amb retorn a “Lago Huerta” pel Collado de Santa Marina, Jou Santa i Horcada del Neveron.
- De “Lago Huerta”, devallada a Cain per Gargantas del Rio Cares, fins a Puente Poncebos.
- De Poncebos al ref. del Naranjo, i des d'ell, ascensió al Naranjo de Bulnes, per la paret S., via del Pas Transversal. — Durant vacances, del 17 a 30 juliol per la cordada Bellot-Casanovas.

Pedraforca

- Ascensió als Cabirols, per la via “Atontao”, el dia 14 juny per la Srta. M.ª Gràcia Celma, R. Bassols i R. Tutusaus.
- Ascensió al Pollagó Superior per la Grallera, els dies 5 i 6 juliol, per la Srta. M.ª Gràcia Celma, R. Bassols i R. Tutusaus.

Pirineu

- Ascensió a l'Agulla Blanca, de Carença, cara N. per la via Vic.
Ascensió al Pic de l'Infern, a Carença per la cara N. — Durant els dies 28 i 29 juny per Srta. M.ª Gràcia Celma, R. Bassols i R. Tutusaus.
- Campament a Llosàs els dies 27-28 i 29 juny.
Ascensió al Pic Margalida, pels Srs. D. Feiner, Piera i A. Ylla.
Travessia de Llosàs al coll i pic de Culebras, pic de Vallibierna, llacs de Vallibierna i Llosàs, pels Srs. D. Feiner, J. Galofre, M. Masip, M. Planchat, A. Sanagustín, J. Soler, A. Ylla i Piera.
- Ascensió a l'Aneto i ascensió als Encantats (Sant Maurici). Pel Srs. J. Garcia, Matarín, Latre i Burgos, durant vacances.
- Ascensió a l'Aneto, dia 26 juliol, pels Srs. Amat, Crispí, Guitart, Molina, Ortiz i Vilalta.
- Ascensió a l'Astazou i ascensió al Neovielle per l'aresta dels “tres consellers”, durant vacances, pels Srs. B. Pineda i B. Pagès.

ESCALADA**Sant Llorenç**

- “L'Esquirol”, via Montserrat, per L. Andreu i A. Grau, dia 28 juny.

Montserrat

- “Gorro Frigi”, solitaria per L. Andreu, dia 5 juliol.
- “Bola de la Partió”, per F. Bellot i “Nikita”, del C.E. Puigmal, el dia 5 juliol.
- “La Bitlla”, via “Pitonises”, per F. Bellot i “Nikita”, del C.E. Puigmal, el dia 5 juliol.

G. E. S. A. M.**Sant Llorenç**

- “Cap de Faraó”, per la cordada Bellot-Casanovas, el dia 7 de maig.
- “Cova del Drac”, solitària, per A. Casanovas, el dia 6 d'agost.

Montserrat

- “La Cadireta”, via Anglada-Guillamón, per la cordada Bellot-Casanovas, el dia 14 de juny.
- “El Sentinella” per l'aresta del Bruchs, per A. Casanovas, Quique, del C.E. Puigmal, i Emili, del C.E. Pirinenc, el dia 14 de juny.
- “La Cadireta”, vies Anglada-Guillamón i GAM, per A. Casanovas i Quique, del C.E. Puigmal, el dia 5 juliol.
- “La Prenyada”, via Gómez (1.ª Local), per la cordada Bellot-Casanovas, el dia 6 de juliol.
- “Cavall Bernat de Montserrat”, via Puigmal, per la cordada Bellot-Casanovas, el dia 12 de juliol.
- “L'Elefant”, per la trompa via Voy (1.ª Local), per cordada A. Casanovas i R. Vilalta, el dia 8 d'agost.
- “La Momieta”, via normal, per la cordada Bellot-Casanovas i Vilalta, el dia 9 d'agost.

Pedraforca

- Ascensió per la via Pany, per R. Vilalta, J. Cardellac i amic, el dia 28 de juny.

Pirineu

- “Roc de Colom”, via normal i paret N., a Engorgs, per la cordada Bellot-Casanovas, els dies 28 i 29 juny.

DECORACIÓN

ELLSA

Carretera Martorell, 58

Teléfono 4913

ESQUÍS

ALTIMIRA

Accesorios y reparaciones de todas clases - Servicio de alquiler,
Pupilaje y lacaje - Surtido de esquís económicos, por encargo

Venta de material **Attenhofer**
Esquís - Bastones - Fijaciones

Carretera Moncada 59 - Teléfono 5076

TARRASA

deportes **aneto**

Mayor, 36 - Teléfono 3047

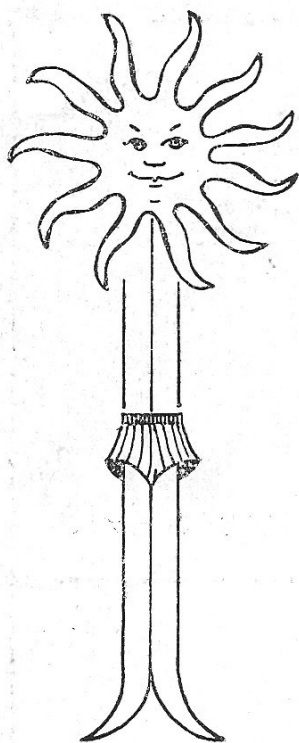
*se complace en ofrecer a su distinguida clientela sus
secciones de deportes de verano:*

ALPINISMO
CAMPING

CARAVANING
NATACION

ESCAFANDRISMO
etc., etc.

*En nuestro comercio encontrará un extenso surtido de material
nacional y extranjero a precios popularísimos con garantía de
calidad.*

deportes alpinos

le ofrece
el mejor surtido en

TIENDAS CAMPING
SACOS DORMIR
COLCHONES NEUMATICOS
etc., etc.

RUTLLA, 31

TEL 4069

FOTOS

francino

Plaza España, 13
Teléfono 2833
TARRASA